

VAKANTIELEED OP MYCONOS

Klucht in drie bedrijven

door

HENK HOFMAN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VAKANTIELEED OP MYCONOS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HENK HOFMAN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

DENNIS de beheerder.

RITA zijn echtgenote.

JAN MAARSE ambtenaar.

MARIE MAARSE zijn vrouw.

LEO MAARSE de zoon.

EDUARD BUIS bloemenkweker

AGEETH BUIS zijn vrouw

RICKY BUIS de dochter.

Dr. VOGELSTRAUSS de plaatselijke arts.

DECOR:

Stelt een campingplaats voor op het Griekse eiland Myconos. Links staan een paar terrasstoelen, een tafeltje en een parasol met op de voorgrond een hekje. Het moet het balkon voorstellen met uitzicht op het strand en de zee (= de zaal). Er staat een halve caravan op het toneel nagebouwd met een stuk tentzeil er boven. Het geheel maakt een rommelige indruk. Er staat nog veel troep op van de vorige bewoners van de caravan.

EERSTE BEDRIJF

Dennis, de Nederlandse beheerder van de camping komt op met een emmer bij zich met schoonmaakspullen en een cassette recorder. Hij zet die aan en er komt een bandje met muziek van André Hazes. Hij begint met de Franse slag iets schoon te maken, terwijl hij meezingt. Onderwijl komt Rita zijn vrouw op, eveneens met emmer en schoonmaak artikelen. Dennis heeft niets in de gaten. Zij zet de muzikspeler af.

RITA: Zo dat gejack is uit. Ik begrijp je niet. Zitten we hier in Griekenland en jij loopt rond met een bandje van André Hazes. Heb je niets origineler in de aanbieding?

DENNIS: Ach, dat is nu mijn manier om een beetje afleiding te zoeken op dit eiland. Nog drie maanden moeten we hier wonen, maar als het aan mij lag gingen we morgen terug. Bij mij slaat de verveling toe. Ik verlang naar een buitje Hollandse regen, een voetbalwedstrijd bij Ajax en een nieuwe haring. Elke veertien dagen komt er weer een lading Nederlanders aan, die zo snel mogelijk bruin willen worden en ons daarna met de rommel laten zitten. Moet je kijken wat een rotzooi. Het zijn wel mijn eigen landgenoten maar grotere viespeuken bestaan er volgens mij niet. De gebakken eieren liggen op de stoel te beschimmelen.

RITA: Ben je uitgeklaagd? Waar maak je je nu toch zo druk over. Als ze maar betalen is het mij best. We hoeven het niet eens zo schoon te maken hier. Als ze klagen zeggen we dat dit nu het echte Griekenland is. Waar vind je nog zo'n rustig eiland met elke dag de zon? Het is hier trouwens een traditie, dat er wat rommel ligt. Denk aan het geld in plaats van aan je nieuwe haring.

DENNIS: Ja, je hebt gelijk. Als ze het hier vies vinden moeten ze maar een klacht indienen bij het reisbureau of bij Frits Bom. *(gaat op z'n gemak in een stoel zitten)* Hè, hè.

RITA: Zo ken ik je weer. Wie komen er eigenlijk deze keer op bezoek?

DENNIS: Even kijken op m'n lijst. *(haalt een papier uit z'n broekzak)* Ja hier heb ik het. Het echtpaar Buis uit Aalsmeer. De man is 45 jaar van beroep rozenkweker. Zijn vrouw is 43 en werkt als parttime inpakster. Pakt natuurlijk d'r eigen rozen in. Dan is er ook nog een dochter van 24 van beroep interieurverzorgster of ook wel werkster genoemd. Het lijkt me een doorsnee familie, waar we er al honderden van gehad hebben.

RITA *(gaat bij hem zitten)*: Zeg Dennis, even iets anders. Heb je nog met de dokter gesproken?

DENNIS: Met de dokter, wat moet ik daar mee? Met die man kan ik niet praten. Die beweegt alleen z'n armen en benen en stoot een aantal vreemde geluiden uit. Daarna krijg je een pil en de rekening.

RITA: Dat weet ik wel, maar je zou toch nog eens praten over onze provisie, die we krijgen als we patiënten naar hem toesturen. We krijgen nu 50 %, maar het zou best 75 kunnen worden.

DENNIS: Dat lukt nooit. Al is die niet zo snugger, gek is hij niet. Nee we kunnen beter iets anders verzinnen. We moeten het aantal patiënten wat we naar hem toesturen gaan opvoeren.

RITA: Ja, daar wil ik graag aan meewerken, maar er komen gewoon niet meer mensen naar dit eiland.

DENNIS: Luister. Ik heb een idee. Meestal krijgt onze dokter de eerste dag al een aantal gasten vanwege maag- en darmklachten. Zo gauw onze landgenoten hier zijn, gaan ze direct vanwege de warmte liters koude cola drinken. Bingo natuurlijk voor de dokter. Als wij ze nu als welkomstdrankje daarbij een ijskoud ouzo'tje aanbieden; dat geeft gegarandeerd meer klachten. Ouzo met cola is geen combinatie, maar levert wel meer patiënten op. Weer 50 % provisie. We moeten gewoon de omzet laten stijgen. Daar profiteert hij ook van.

RITA: Wat ben jij toch slecht zeg. *(gaat staan)*

DENNIS: Geld, daar draait het om. Voor de rest zal het ons een zorg zijn.

RITA: We kunnen het natuurlijk gaan proberen. Maar dan geven we wel de goedkoopste ouzo, die we hier kunnen krijgen. Nou vooruit werkezel, we hebben genoeg gedaan vandaag. De boot komt er zo aan. De handdoeken hoeven we nog niet om te wisselen. Scheelt weer stomerij kosten.

Ze nemen de spullen mee, zetten een stoel recht, Dennis zet de cassette recorder aan en ze verdwijnen al zingend van het toneel. Na een korte tijd komen Jan, Marie en Leo Maarse van achter de zaal op. Ze hebben elk twee koffers bij zich. Ze zijn zomers gekleed, maar zien er belachelijk uit. De kleding past niet erg bij elkaar. Marie heeft een kanariepietje meegenomen. Ze blijven in de zaal staan.

LEO: Moe, zijn we er nu al bijna. Ik ben zo moe, moe.

JAN: Houdt nu eens op met dat gemoe. Het is Ma en moe zijn we allemaal.

MARIE: Ach, m'n kanariepietje is versleten, die kan niet tegen die hitte hier. *(gaat op een koffer zitten)* Piet, piet, piet, pietje. Kijk nou eens, de schat; hij is van z'n stokje gevallen. *(ze kijken naar het vogeltje)*

JAN: Ja, nog even en we vallen allemaal van ons stokkie. Wat een hitte hier. *(veegt z'n gezicht af)* Nou vooruit lopen. Ik zie al wat staan. *(ze lopen met veel gepuf naar de voorkant van het toneel en blijven daar weer even staan)*

LEO: Wat leuk moe, je kan zo van het strand de bungalow in. Wat liggen er een hoop mensen op het strand. *(kijkt de zaal in)* Sommigen komen me bekend voor.

JAN: Jongen... denk je nu echt, dat hier mensen uit Aalsmeer liggen. Het was een exclusieve reis. Zet je goeie bril op.

MARIE: Die heeft die al op, maar hij moet sterkere glazen hebben. Ik heb het je nog vorige week gezegd. Laat hem nu nog even naar het Brillenhuis gaan voor de vakantie, maar dat mocht niet, omdat het ziekenfonds tegenwoordig zo weinig terugbetaald. Nou zie je het resultaat, een kippige zoon in Griekenland.

LEO: Zo erg is het niet hoor moe, ik zie nog genoeg. Ze zitten eigenlijk niet in badpak, zie ik. Vreemd is dat.

JAN: Ja, dat is inderdaad vreemd. Het zal wel de nieuwe mode zijn. Met stropdas en jasje het strand op. Nou kom op Marie, pak je kanariepiet en ga naar boven.

MARIE: Zeg Jan, we zitten toch wel goed hier. Is dit wel bungalow nr. 14.?

JAN *(pakt formulier)*: Ja, diesquatre staat er op het formulier van het reisbureau en hier staat een bordje 14.

LEO: Pa, diesquatre is dat geen Frans. We zitten toch wel in Griekenland?

JAN: Ja goocheme Gijs, het vliegtuig is echt in Athene geland en we zijn met de boot naar dit eiland gevaren. Alles is hier Grieks. Ik kan het weten, want toevallig heb ik wel een cursus Grieks gevolgd op de open universiteit.

MARIE: Ja, dat weten we. En ook nog betaald door je baas, die dacht dat je op een managementopleiding zat.

JAN: Ja, zo is het wel goed. En wil je alsjeblieft niet tijdens m'n vakantie over m'n werk beginnen. Nu vooruit naar boven. *(ze gaan de trap op, Leo achteraan. Er raakt een deksel van een koffer open, inhoud rolt naar beneden)* Kijk, dat is onze zoon weer.

LEO: Sorry Pa, maar het slot is stuk.

JAN: Wel toevallig zeg. Die koffer gaat al 20 jaar zonder problemen mee. Maar wat krijgen we nou. Is dat alles? Moet dat de luxe 5-sterrenbungalow van het plaatje uit de reisgids zijn? Dit lijkt wel een varkensstal.

MARIE: Moeten we hier 14 dagen blijven? Dit wordt onze ondergang. Ach m'n arme Pietje. *(gaat zitten)* Pietje, pietje, Luchtziek, zeeziek zijn

we geworden; alles hebben we er voor over gehad om naar Griekenland te gaan en nu dit, wat een ellende.

LEO: Pa, zie je dat, er zit geen dak op.

JAN: Ja, dat zie ik ook.

LEO: Klopt het toch van die vijfsterren, je ziet ze nu 's nachts in het echt.

JAN: Laat die grappige opmerkingen maar achterwege. Daar ben ik nu niet voor in de stemming.

MARIE: Wat een ellende, straks gaat het nog regenen en ik heb niet eens m'n paraplu bij me.

JAN: Ik neem dit niet, dat gaat te ver. Ze zullen merken, dat ze met een afdelingshoofd te maken hebben. Griekse maffia praktijken zijn dit. Goed dat ik die cursus heb gevolgd met een paar scheldwoorden er bij. Grieks gehakt maak ik van ze.

LEO: Pa, zou je niet eerst even een werkgroep instellen zoals ze doen op je kantoor.

MARIE: Leo, laat je vader met rust. En sta je nu niet zo op te winden. Dat had je op het reisbureau moeten doen. Maar daar heb je je in laten pakken door die dame achter de balie. Wel vier keer ben je teruggedaan. Zal wel een knap smoeltje gehad hebben. Nee, ik heb meer reden om me druk te maken. Een schitterend vakantieverblijf had je me beloofd, met een eigen zwembad, magnetron, vaatwasmachine en als klap op de vuurpijl een kleuren t.v. Kan je lekker kijken naar Goede tijden, slechte tijden, ik hoor het je nog zeggen. En wat zie ik, een krot. En jij wil als afdelingshoofd verhaal halen met je cursus Grieks. Zal dat even indruk maken hier.

LEO: Nou moe, die juffrouw van het reisbureau was niet zo knap hoor. Ik heb ze ook gezien.

MARIE: Jongen, jij bent kippig en je vader heeft nu eenmaal een kleine afwijking op dat gebied. Alleen al van een beetje lippenstift raakt hij door het dulle heen.

JAN: Nu ga je te ver Marie, ik heb niets verkeers gedaan op het reisbureau. Ze gaf wat voorlichting, maar je kan ook geen mens meer vertrouwen.

MARIE: Ik weet niet wat ze aan jou heeft voorgelicht, maar veel soeps was het niet.

JAN: Het moet een misverstand zijn. We zitten verkeerd. Dit is vast de conciërgewoning of zo. Maar als dat niet zo is zullen ze er van lusten.
(maakt boksbewegingen)

LEO: Ja Pa, je hebt groot gelijk. Je kan beter niet praten, maar gelijk er op rammen.

MARIE: Kijk maar uit; voor je het weet zit je in de cel. En dan niet in de Bijlmerbajes met keuze menu's of zo, maar op water en een Grieks hard broodje.

JAN: Als het niet anders kan moet het maar. Marie, haal de eigenaar van deze stal, dan kan ik me voorbereiden.

MARIE: Wat, moet ik dat doen? Wie heeft dit uitgezocht en wie vond, dat hij zo goed werd voorgelicht?

LEO: Ja Pa, wie was dat?

JAN: Wat zijn jullie toch bijdehand zeg. Zie je dan niet, dat ik hier niet weg kan. Er moet toch iemand op onze koffers passen. We zijn hier in Griekenland, het land van de zakkenrollers en de E.T.A. Voor je het weet blazen ze de hele boel hier op. Weg parkietje.

MARIE: Ik dacht, dat de E.T.A. wat met Spanje te maken had. Heeft die juf op het reisbureau je dat wijs gemaakt? Kan je nagaan, hoe goed de voorlichting was. Maar vooruit, ik ga wel op zoek naar iemand in deze negorij. *(af)*

LEO: Pa, zal ik dan maar alvast een koffer uitpakken? Je weet maar nooit of we hier blijven.

JAN: Blijf met je handen van de koffers af. We gaan echt zo weer weg en dan kunnen we alles er weer in proppen.

LEO: Mag ik dan naar het strand?

JAN: Nee, dat mag je ook niet. Ga maar vlinders vangen. Hier heb je je vangnetje en laat me dan met rust. Ik moet me voorbereiden op de dingen die komen gaan. *(Leo gaat af. Hij neemt een visnetje mee en zet een pet op)*

JAN: Hè, hè, even rust. *(gaat zitten)* Daar heb ik nu het hele jaar voor geploeterd. 48 weken 4 maal per dag m'n klokkaart in het apparaat gestopt. Controle of ik wel op tijd was. En dan elke week weer een tijdstaat invullen en maar verzinnen wat ik weer gedaan had. Wat een baan heb ik. Nu zit ik hier te verpieteren. Ik hoor m'n collega's nog zeggen. Naar Myconos moet je gaan, dat is pas mooi. Ik wist wel, dat er wat achter zou zitten. Ze gunnen gewoon niet, dat ik met vakantie ga. Wat een ellende zeg. Ik denk, dat ik maar even ga liggen. Vijf minuten voor de baas. *(pakt de stretcher die voor de caravan staat en zakt er prompt door. Staat op en probeert de zaak te repareren. Lukt niet en gaat dan maar scheef liggen en slaapt direct in. Ondertussen komen Marie en Dennis binnen, Dennis heeft zijn muzikspeler bij zich)*

MARIE *(ziet Jan liggen)*: Nee hè, het is niet waar zeg. Hij slaapt en dat betekent, dat hij voorlopig niet wakker wordt. Die maft door alles heen. Mijnheer, u moet ons helpen. We kunnen hier onmogelijk blijven. Hoe moeten we hier de komende veertien dagen wonen. Dat is geen doen.

Vijf sterren moet dit voorstellen. Als het regent hebben we niet eens een dak boven ons hoofd.

DENNIS: Ik begrijp u niet. Ik weet echt niet waar u het over heeft. Vijf sterren zei u, we hebben hier wel honderd sterren. En regenen doet het niet, dus een dak is niet nodig. Hier schijnt de zon; daar staat die.

MARIE: Maar waar moeten we ons dan wassen en waar is de ijskast, de magnetron, de TV. En moet je eens kijken hoe m'n man moet slapen. In een doorgezakte stretcher. En dat voor f. 1.200,= per persoon.

DENNIS: Mevrouw u bent verkeerd voorgelicht. We hebben hier uitsluitend eenvoudige accommodaties. Tussen haakjes: Uw man lijdt er anders niet onder. Hij ligt er wel lief bij; slaapt als een roosje.

MARIE: Roosje, roosje, helemaal in de stress is hij hier aangekomen. Een jaar lang heeft hij zich afgebeeld.

DENNIS: Nou is dat niet een tikkeltje overdreven. Uw man is toch kweker of zo iets?

MARIE: Nee, hij is ambtenaar.

DENNIS: Hé, wat vreemd, wij hebben door gekregen, dat we een kweker op bezoek kregen. Nou zeker weer een foutje van het reisbureau.

MARIE: Ziet u dan niet hoe moe hij er uit ziet ?

DENNIS: Nou dat valt wel mee. Een ambtenaar die moe is, nou dat heb ik hier nog nooit meegemaakt. Hebben wij elkaar al voorgesteld? Ik heet Antonius Peristrojka Magdalena, maar afgekort is het Demos.

MARIE: Wat echt Grieks zeg, nou ik heet Marie. (*schudden elkaar de hand*)

DENNIS: Laten we er bij gaan zitten. (*Jan begint ondertussen vrij hard te snurken*) Marie, je man mag er dan niet zo best uitzien, maar hij kan anders behoorlijk slapen.

MARIE: Ja, slapen kan die goed. Het is net een blok beton. Vorige week moest die gekeurd worden voor z'n baas. Dat doen ze daar om de drie jaar. Wat denk je, is z'n cholesterolgehalte te hoog. Hoe kan dat nou?

DENNIS: Ik zou het niet weten. Mag ik je eens een ongebruikelijke vraag stellen? Hoe lang ben je al getrouwd met dat stuk beton?

MARIE: Wil je hem alsjeblieft geen stuk beton meer noemen. Het schoot uit m'n mond. Als hij dat hoort is de boot aan. Maar om op je vraag terug te komen. Het is nu 23 jaar geleden, dat ik met hem voor het altaar stond.

DENNIS: Dat is een tijd zeg. Ik snap niet hoe iemand dat uithoudt. Heb je nooit eens behoefte gehad aan een veranderingetje of zo

MARIE: Wat een vreemde vragen stel jij. Jullie Grieken zijn allemaal hetzelfde. Elke week komt er natuurlijk weer een nieuwe lading vrouwen en sta je vooraan als een krolse bok.

DENNIS: Krolse bok, wat een uitdrukking zeg. Daar heb ik nog nooit van gehoord. Maar het klinkt wel lief. Marie, ik zal je humeur een beetje opvijzelen. Ik zal je eens iets echts Grieks leren, de sirtaki. Even de muziek aanzetten.

MARIE: Nou dat lijkt me wel leuk, maar als m'n man wakker wordt, dan ben ik bang, dat hij verkeerde conclusies trekt.

DENNIS: Ben je gek meid, hij slaapt nog steeds behoorlijk vast. Wacht, ik zal het even voordoen. *(zet de cassetterecorder met Griekse muziek aan en geeft een kleine demonstratie)* En nu meedoen Marie. *(gaan samen dansen, ondertussen komt Leo op met z'n vangnet. Hij ziet de voor hem onbekende Dennis en smijt het netje over z'n hoofd. Er volgt een korte achtervolging, waarbij ze struikelen over de slapende Jan)*

JAN *(schiets overeind)*: Help, help, de maffia, m'n knuppel, waar is m'n knuppel. Inbrekers, boeven.

MARIE *(gaat naar Jan toe)*: Rustig maar Jan, denk aan je cholesterol. Er is niets aan de hand, dit is de beheerder van het park.

JAN: Ah ha, die moet ik net hebben. Leo, help me overeind. Het wordt vandaag een Griekse gehaktdag.

LEO: Ja Pa en hij hield moe ook nog vast.

JAN: Ook dat nog. Kan niet met z'n handen van de vrouwen afblijven. Nou kom op, bal gehakt. We willen een andere bungalow, maar dan een echte. Anders kan je die griekse carrière van je wel vergeten. *(maakt een paar boksbewegingen)*

MARIE: Jan, kijk nou uit. Je hebt niet voor niets jaren aan je pensioenpremie betaald. Het zou jammer zijn als je daar niet van kan profiteren. *(houdt haar man vast, die worstelt om los te komen. Rita komt op)*

RITA: Goedemiddag, ah ha, daar zijn onze nieuwe gasten. En voelt u zich hier al een beetje thuis? Welkom op Myconos *(geeft iedereen een zoen, behalve Jan, die een hand krijgt)*

LEO: Moe, ze zoent me. *(veegt uitvoerig over z'n wang)*

MARIE: Ja, jongen, dat schijnt hier de gewoonte te zijn.

JAN: Mooie gewoonte is dat zeg. Dat zij nu vreemden staat af te lebben is tot daar aan toe. Maar dat die man z'n handen niet kan thuis houden en dan nog wel tegen de zin van mijn eigen vrouw, is een grof schandaal.

RITA: M'n man bedoelt daar echt niets mee. We zijn in Griekenland nu éénmaal een beetje warm bloederiger dan bij u. Is dat uw zoon? Vreemd, in de papieren staat man, vrouw en dochter. Is verder alles wel naar wens? Hoe vindt u onze bungalow?

JAN: Bungalow, bungalow, durft u dit een bungalow te noemen? Een varkenshok is het, meer niet.

RITA: Dit een varkenshok, nou dan heeft u onze echte varkensstallen nog niet gezien. U bent hier in Griekenland. De levensstandaard is wat minder dan bij u. Je leeft hier buiten. Kijkt u eens naar de schone lucht, de natuur, de zon en de mensen om u heen. U bent op vakantie, dus geniet er van.

MARIE: Maar Grieken slapen toch wel in een normaal bed?

DENNIS: Ja hoor en onze bedden zijn prima. Ik controleer ze regelmatig.

JAN: Wat, slaap jij ook nog in m'n bed. Marie, we zitten in een sekte.

LEO (*steekt z'n vinger op*): Mag ik ook nog even wat opmerken?

RITA: Ja hoor, wil je soms nog een zoen?

JAN: Die vrouw is net zo erg als die man.

LEO: Mevrouw, weet u soms waar het dak zit? Schuiven ze dat er soms 's nachts overheen. Dat doen ze in zo'n subtropisch zwembad ook wel eens. Leuk hoor!

RITA: We hebben hier geen dak nodig, want het regent hier nooit. Tussen haakjes, ik vind het trouwens prettiger als jullie ophouden met dat ge -mevrouw. Ik heet Penelope, genoemd naar de Griekse godin van het geluk.

JAN: Ik kan m'n geluk hier niet op. Maar u kunt me nog meer vertellen, al heet je dan Pelopene of zo iets. Ik eis een ander onderkomen.

RITA: Sorry, maar we hebben niets anders. Op het hele eiland vindt u alleen dit soort accommodaties. Waarschijnlijk hebben ze u verkeerd voorgelicht in Nederland.

MARIE: Zie je wel, je bent er gewoon ingeluisd. Dat krijg je als je zo nodig alleen een reis wilt bespreken.

LEO: Mag ik nog even. Iedereen heeft het hier over voorlichting. Pa wanneer ga je mij nu eens voorlichten? Ik weet nog van niks.

JAN: Grote genade. Ik ben één dag op vakantie en dan moet ik m'n zoon al voorlichting geven omdat hij een keer gezoend is.

MARIE: Dat had je al veel eerder moeten doen. Straks komt hij een vrij meisje tegen en wat dan.

LEO: Ja Pa, wat moet ik dan doen?

DENNIS: Kan ik misschien iets voor hem betekenen? Met mijn ervaring kom ik een heel eind. Ik heb ook nog een boekje met tekeningen enz. De tekst staat wel in het grieks, maar ik zal het met alle plezier vertalen.

LEO: Wat leuk, kan ik de plaatjes inkleuren.

JAN: Zo Dennis, ben jij er zo één. Niks geen boekje. Ik wil een telefoon. M'n beklag doen over deze behandeling hier.

RITA: Er staat een telefooncel een kwartiertje lopen hier vandaan.

LEO: Pa, ga je die juffrouw van het reisbureau bellen?

JAN: Nee, ik moet Frits Bom hebben, m'n laatste hoop. Misschien kan hij het gelijk uitzenden. Ze zullen toch wel een schoteltje hebben om R.T.L. te ontvangen?

DENNIS: Helaas, we hebben hier geen schotel en bellen heeft ook geen zin want bij de telefooncentrale zijn ze aan het staken. Het spijt me, maar we kunnen niets voor u doen. Marie in noodgevallen zijn we daar te bereiken. We wonen in dat huis. Ik wens u nog een prettig vakantie toe. *(Rita en Dennis af)*

JAN: Moet je kijken, waar dat stel woont. Een schitterende villa. En wij wonen in dit krot en zij maar vangen jongens. En die Griek noemt je nu ook al Marie, de brutale vlerk.

MARIE: Ja met dat gescheld schieten we ook niets op. Laten we onze koffers maar gaan uitpakken.

LEO: Moe, als je me zwembroek ziet, geef hem dan eventjes. Ik wil naar zee. *(Marie en Jan gaan uitpakken, Jan gooit alles neer en Marie draagt het naar de caravan. Leo pakt een verrekijktje en loert de zaal in)*

JAN: Sta niet zo te loeren naar het strand. Ze zien je zo staan. Je bent nu niet bepaald moeders mooiste.

MARIE: Jan let op je worden, we hebben maar één kind en ik vind hem mooi. Trouwens hij lijkt het meeste op jou, zegt m'n moeder

JAN: Laten we het nu niet over jouw moeder hebben. We hebben zo al ellende genoeg.

LEO: Ik kan toch niet helpen, dat ik zo ben. Ik was er niet bij toen, toen, toen *(komt niet uit zijn woorden)* toen ik uit de rode kool kwam, geloof ik.

JAN: Ja, we weten het wel. Dat was ook zo'n moment, waar ik even niet geheel bij mijn positieven was. Maar goed, gedane zaken nemen geen keer. Wat ik me trouwens afvraag is het derde bed. Er staat een twijfelaartje in de caravan, maar meer zie ik niet. Zou het soms de bedoeling zijn, dat we daar met ons drieën in gaan?

MARIE: We hebben nog een luchtbed bij ons. Leo begin dat maar alvast op te blazen, want ik zie ook geen bed meer.

LEO: Fijn is dat zeg, de hele vakantie op een luchtbed liggen. Kunnen we niet ruilen?

JAN: Nee, dat kan niet. Je moeder heeft het aan haar rug en ik zit onder de stress. Ga maar blazen, dan doe je tenminste ook wat nuttigs. *(Leo gaat blazen, maar doet dit vrij onhandig. Marie gaat naar de caravan. Even later gilt ze en komt naar buiten rennen)*

MARIE: Een slang, een slang, er zit een slang in de caravan onder het matras.

JAN: Mens, stel je niet aan, er zijn hier geen slangen, alleen maar muggen. Laat mij maar even kijken. *(pakt het vlindernetje van Leo en gaat naar binnen)*

MARIE: Jan kijk uit, hij kan wel giftig zijn. *(tot Leo)* O, wat is je vader toch flink. *(Jan komt naar buiten rennen)*

JAN: Help, help, ik ben gebeten, help me dan toch en sta niet zo te kijken, doe wat. Waar is de verbandtrommel. Ik voel m'n krachten al minder worden, help dan toch. *(Marie pakt een theedoek en loopt achter hem aan)*

LEO: Pa, ik heb het medisch handboek van dr. Vogel bij me. Daar staat alles in.

JAN: Nee zeg daar hebben we wat aan. Ik sta hier te vergiftigen en hij komt met dr. Vogel aandragen. Iemand moet het er bij mij er uitzuigen anders is het gebeurd met me. Marie, zuigen. Naar een ziekenhuis kan hier niet; daar amputeren ze alleen maar. *(Marie begint Jan aan z'n arm te zuigen)*

MARIE: Jan, ik zie eigenlijk niets, waar zit de wond. *(Leo gaat de caravan binnen)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto